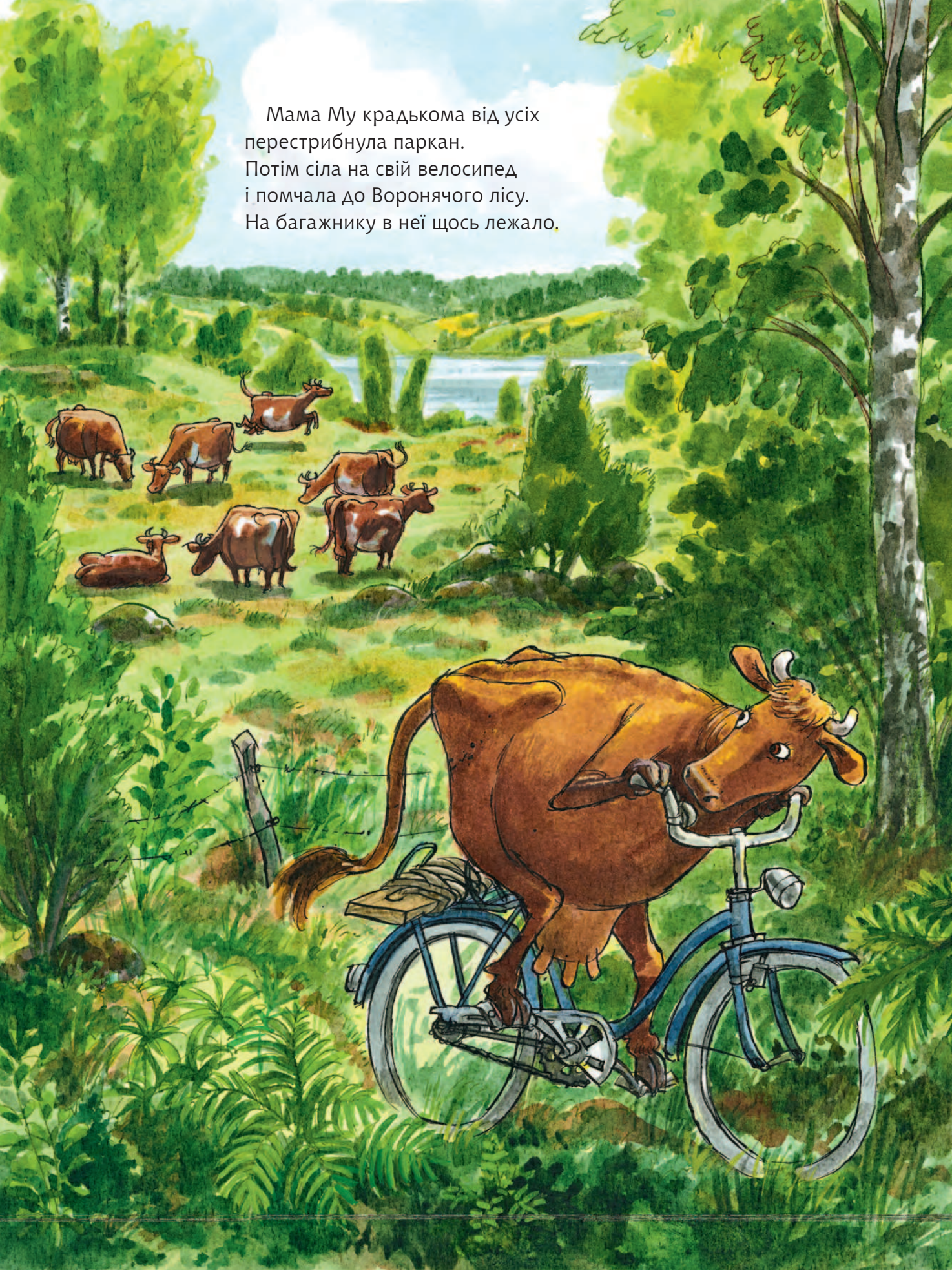

Стояв теплий літній день.
Сяяло сонце, щебетали пташки
й гули мухи.
Корови паслися на луці.
Усі, крім Мами Му.

Мама Му крадькома від усіх
перестрибнула паркан.
Потім сіла на свій велосипед
і помчала до Воронячого лісу.
На багажнику в неї щось лежало.

Стук-стук-стук!
Мама Му постукала по
Вороновій ялині. І негласно
гукнула:

— Агов, Вороне!

Ворон визирнув зі свого
гнізда. Він крикнув так, що
чути було далеко в лісі.

— Привіт, Мамо Му! Чого
ти приїхала в ліс? Хіба ти не
повинна ходити лукою,
пастися й ловити витрішки,
як усі корови?

— Цсс, — тихенько мовила
Маму Му. — Не галасуй
так. Я не хочу, щоби почув
господар.

